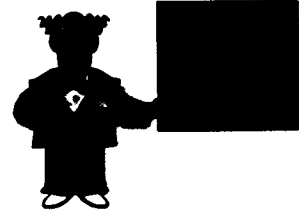

OVERSTE PRAET

Vorige week heeft het Ministerie van Defensie een definitief besluit genomen m.b.t. de wijze waarop wij ons terugtrekken uit de MFO. Het resterend personeel van het verbindingdetachment zal op of omstreeks 1 februari a.s. terugkeren naar Nederland. Van rotatie 74 zal het KMAR-personeel tot omstreeks 1 mei a.s. blijven (vrijwillig of verplicht, het resultaat is hetzelfde). Ik kan op dit moment nog niet de exacte data geven, het vaststellen daarvan is mede afhankelijk van het beschikbaar zijn van stoelen in een vliegtuig. Zodra deze gegevens bekend zijn wordt U op de hoogte gebracht.

Op 29 november j.l. hebben we zeer tegen ons zin afscheid genomen van Paula Schouten, omdat zij op zo kort mogelijke termijn in Nederland een medische ingreep moet ondergaan. Voor het contingent was dat sinds lange tijd weer de eerste repatriëring. Ook Paula vond het absoluut niet leuk, ik denk echter dat er objectief gezien geen andere keuze was.

Op 1 december j.l. zijn wij als contingent voor een ramp behoed. Gelukkig werd op tijd ontdekt dat er rook uit de kamer van Rob Elst kwam. Hij kon nog gealarmeerd worden, waardoor erger kon worden voorkomen. Hulde voor het doortastend optreden van Fons en Gezinus. Een les voor een ieder die denkt in bed te kunnen roken !!

Vorige week heb ik voor het eerst een collega voorgedragen voor repatriëring omdat hij zich alhier naar mijn mening misdragen heeft. Tijdens de opleiding in Nederland wordt duidelijk verteld, dat je je hier aan bepaalde normen en waarden moet houden. Zodra er tegen één van ons (van welke "bloedgroep" dan ook) een proces-verbaal moet worden opgemaakt, omdat er door hem of haar een misdrijf tegen de zeden is gepleegd, blijft er voor mij als contingent-scommandant volgens de Nederlandse regelgeving geen andere keuze dan betrokkene voor te dragen voor "repat". Dat geldt overigens ook voor het smokkelen van wapens, het gebruik van

verdovende middelen, zwarte handel en het verhandelen van PGU. Op zo'n moment is het niet meer van belang te bezien welke goede dingen betrokkene voor het contingent of zijn werkkring heeft gedaan. Ook is het niet van belang te bezien hoe iemand tot zijn daden is gekomen. Inmiddels is in Nederland besloten mijn voordracht niet te honoreren. In feite heb ik zelf op het laatste moment ook aangegeven geen bezwaar te hebben tegen een afwijzing. Anton, ook via dit medium heet ik je weer welkom in ons Contingent, wat mij betreft no hard feelings. Ik wens je alhier nog een goede tijd toe.

Tenslotte mag niet onvermeld blijven dat zowel in Noord- als in Zuidkamp de St. Nicolaas traditie in stand is gehouden. Heel apart dit feest zo ver van huis te vieren. Hulde aan beide Nicolaasen en Pieten en aan de werkers achter de schermen. Ze hebben allen zich uitstekend van hun ludieke taak gekweten.

Het overlijden van Jacco Westendorp

Op 8 december j.l. werden wij geconfronteerd met het noodlottige ongeval bij Nuweiba, waarbij Jacco het leven heeft gelaten. Voor ons allen een verschrikkelijke ervaring. Gelukkig hebben Lex en Tom het ongeval wél overleefd. Het had nog orger kunnen zijn!

Op 11 december j.l. hebben we in Zuidkamp tijdens een Memorial Service afscheid genomen van Jacco. Bij deze dienst waren 250 personen aanwezig! De aldaar aanwezige Noordkampers hebben de andere helft van ons Contingent vertegenwoordigd. De begrafenis op 14 december j.l. is naast Laurent, Arie en Rody ook bijgewoond door onze collega's die in Nederland de vakantie doorbrachten.

De afgelopen dagen is door een ieder heel veel werk verzet. In Zuidkamp zijn alle politie-documenten vervaardigd en tevens de liturgie voor de dienst. Tevens alle andere zaken die geregeld moesten worden.

In Noordkamp zijn alle andere administratieve beslommeringen verzorgd, inbegrepen het informeren van de vakantiegangers en het

regelen van het vervoer van o.a. Jacco. Mijn oprechte dank aan jullie allen, inbegrepen de US MP's die in Zuid de normale routine-zaken hebben behartigd!!

Zoals jullie inmiddels wel zullen weten heb ik Lex naar huis gestuurd. De reden daarvoor is niet het ongeval op zich. Het ongeval had weliswaar kunnen worden voorkomen, omdat te hard gereden werd voor de road conditions (± 100 km/u) en Lex remde op een laag gravel. Dit kan echter een ieder van ons overkomen. Ik heb Lex echter naar huis gestuurd, omdat hij tot een paar kilometer voor het ongeval gemiddeld ongeveer 160 km/u heeft gereden. Toen ik dat vernam wilde ik Lex niet meer de gelegenheid geven de voor hem traumatische ervaring hier te verwerken en heb ik hem z.s.m. op het vliegtuig naar Nederland gezet. Aalmoezenier Van Alphen is met hem meegegaan.

Ook via dit medium wil ik laatstgenoemde hartelijk danken voor wat zij heeft gedaan en nog zal doen. Ze was geweldig!! Vaak kijken we met

gemengde gevoelens naar een bezoek van onze GV-ers. Nu heb ik het ervaren als een Gods-geschenk!

We hebben nu in een week twee fantastische collega's verloren.

Op de rouwkaart van Jacco staat dat hij genoot van het leven en een vriend was van een ieder. Zo is hij ook door Eelco en Mike geschetst tijdens de rouwdienst in Zuid. Zo spraken ook de vele mensen over hem, die ons gecondoleerd hebben. Jacco sprak van niemand kwaad en wist op het juiste moment weer de mensen te laten "ontspannen". We zullen hem altijd als een goed, vakkundig en zeer plezierig collega blijven herinneren. Jacco bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan. Zijn familie wens ik heel veel sterkte toe in de zware dagen die voor hen liggen, ik hoop dat ze mede door de getoonde blijken van medeleven dit grote verlies zullen kunnen verwerken.

Ook wil ik ondanks alles Lex bedanken voor de door hem getoonde inzet. Drie maanden lang is hij een stimulerende factor geweest in

Zuidkamp, iedereen kende hem en had waardering voor zijn opstelling. Met pijn in het hart heb ik hem weggestuurd. Ik wens hem en zijn gezin heel veel sterkte in de moeilijke tijd die hen te wachten staat. Lex zal deze last zijn hele leven moeten dragen.

Tenslotte hoop ik, dat wij er allemaal van geleerd hebben. Het is niet stoer om te zeggen, dat je in .. uur van Zuid naar Eilat kunt rijden of dat je de afstand van van Noord naar Zuidkamp in vijf uur weet af te leggen. We zijn absoluut geen heilige boontjes, ook ik rijd af en toe wel eens te hard. Er zijn echter grenzen! Met name de komende tijd zal er door de FMPU en de Force meer op te hard rijden worden gelet. Het overschrijden van de limieten met 40 km of meer betekent nu het permanent intrekken van het rijbewijs. Wellicht worden de regels nog meer aangehaald. Laten we met z'n allen proberen niet meer door zo'n diep dal te gaan!

ELAGBAR

MFO DutchPost

Page 2

Vol Verwachting Klopt ons Hard

Na dagen van zenuwachtig zijn en niet kunnen slapen was het dan eindelijk zo ver, Sinterklaas deed zijn intrade in de Dutchbar. Vergezeld van al zijn 1 pieten kwam de goedgeïgman binnen gewaggeld. De lange reis naar het verre Midden Oosten was hem duidelijk niet in de koude kleren gaan zitten. Piet Jerry daarin tegen bleek nog zo fris als een hoentje te zijn. Maarja, Sint is ook al wel een paar jaartjes ouder.

Iedereen zat keurig netjes rechtop en zong uit volle borst mee, sommige zelfs uit twee, met de Sinterklaasliedjes die ten hore werden gebracht door ons huisorkest. Het was opvallend hoe iedereen zijn uiterste best deed om mee te zingen. De Sint was hiermee wel in zijn nopjes en begon dan ook met frisse moed zijn stoel te beklimmen. Om de moeilijkheidsgraad iets te verhogen had het AC deze stoel op een tafel gezet. Maar, eerlijk is eerlijk, de oude man liet zich niet kennen en wurmde zich met soeplesse op de tafel om uiteindelijk in de stoel plaats te nemen. Het festijn kon beginnen. Gezien het feit dat er op de bar een tiental borrelglasjes stonden, rekende de Sint op een zware avond. De borrelglasjes waren zelfs tot aan de rand toe gevuld met het overheerlijke gerstenat.

Het kon niet uitblijven en er werden dan ook een aantal mensen bij Sinterklaas geroepen die zich wel voor het een of ander moesten verantwoorden. Hierop begonnen sommige aanwezigen in de zaal spontaan aan hun nagels te kluisen als hadden zij nog geen avondeten genoten.

Als eerste kandidaat was de aalmoezenier, Annemarie voor insiders, aan de beurt. De Sint vrolijkte helemaal op omdat hij, naar zijn zeggen, sinds lange tijd zijn dochter niet meer had gezien. Als beloning kreeg ze een handje pepernoten van Piet. Piet was erg gul met geven van die dingen want Sint had hem uitdrukkelijk beloofd dat alle pepernoten die 's avonds over zouden blijven door Piet opgegeten zouden moeten worden. (door dit feit zijn ze ook samen even op de vuist gegaan, red.)

Opeens bleek dat de Sint toch wel erg oud was want zijn hoofd was niet helemaal stabiel zodat zijn mijter twee keer op de grond viel.

Een bijzonder plezierige tijd doorbracht de Sint toen Sheila even op zijn schoot mocht zitten. Sheila wilde met alle geweld een duet zingen met Piet Jerry. Nadat ze een liedje ten gehore hadden gebracht bleek dat alle aanwezigen verschrikt om zich heen zaten te kijken als wisten zij niet wat hen was overkomen. Bij navraag aan een van de aanwezigen leerde ons, dat het geluid wat Sheila en Piet Jerry produceerden te vergelijken was met de kreet van een bronzige kameel. Nadat Sheila weer van de schoot van de Sint gleed, ontsnapte uit de keel van Sint een zucht van blijde verlichting. (tenslotte is hij ook niet van steen)

Ook Rob was het haasje en moest aan Sint verklaren waarom er zoveel paniek rond zijn persoontje was ontstaan. Het bleek dat Rob zo hard had liggen slapen dat de rook er van af kwam. Als beloning mocht Rob even in een brandweerpak klimmen. Aan zijn ogen was te zien dat dit altijd al een jongensdroom van hem was geweest. Zo waren er nog wel een aantal mensen die bij onze aardigste en met een rode neus "versierde" Sint moesten komen.

En als klap op de vuurpijl had de goede man nog een presentje voor alle aanwezigen. Iedereen kreeg als beloning voor zijn/haar goede gedrag van afgelopen tijd een waardebon. Hieruit blijkt dus wel dat het informatiesysteem van de Sint niet helemaal waterdicht is, anders had hij misschien wel een aantal mensen overgeslagen.

Maar terugblikkend op deze avond mogen we wel zeggen dat het een bijzonder leuke en geslaagde avond was. De Sint is dan ook met een blijde en troebele blik weer teruggekeerd naar zijn verblijf in Spanje. Wij wensen hem van deze plaats een goede en behouden terugreis.

Wist U Dat:

- De opslagruimte van de "Milkmaid" onlangs is gebruikt als toilet.
- De ijsblokjes daarna een veel betere smaak en aroma hadden.
- Jos Carola wil verkopen voor makrelen in plaats van KAMELEN.
- Hij dan wel HEEL VEEL makrelen moet hebben.
- Dit alleen maar voor komt als hij aan de waterpijp heeft gezeten.
- Ton het hier helemaal mee eens is.
- Hij zich nu helemaal thuis voelt nadat hij ook aan de WATERpijp heeft gezeten.
- Een opzoek is naar z'n fluitje.
- Hij anders de schipper niet kan verwelkomen.
- Hij de SMMB is gaan helpen.
- Hij misschien dan een fluitje vindt.

- De overste wil stoppen met roken.
- Hij de FX niet meer in wil.
- Hij dan in de verleiding wordt gebracht om sigaren te kopen.
- Hij makkelijk is om te praten.
- Hij dus toch naar de FX is geweest.
- Hij dus ook met sigaren naar buiten kwam.
- De FX nu dus OUT OF BOUNCE is voor de overste.
- Ronald bij de minste zonneshijn het al warm vindt.
- Hij dan gewoon de Airco uit doet.
- De rest van de aanwezigen op de station gewoon in de kou moet zitten.
- Jos zich al schuldig maakt aan rotatie gedrag
- Hij spontaan z'n koffie kwijt is

- Hij iedereen verdenkt van het verduisteren van z'n koffie
- Hij nu als Station Commander ook een CASE heeft
- Het misschien handig is als hij z'n naam op het bekertje zet
- Eddy een TV-STAR wordt
- Hij halsoverkop naar Nederland is gegaan
- Hij in All You Need Is Love te zien is
- Heel Dutchcon nu All You Need Is Love zingt als Ed binnen komt.
- Het morgen weer weekend is!